

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 140

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1881.

Αἱ πρὸς τοὺς ὀθωμανοὺς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπέτυχον ὀλοσχερῶς. Ἄλλως δὲ καὶ δὲν ἦσαν σπουδαῖαι. Καὶ κατὰ τὴν περίστασιν τχύτην διετρανώθη ὅλη ἡ κλασικὴ ἀνικανότης ἡμῶν πρὸς πηγύσιν κράτους εὐρυτέρου, περιλαμβάνοντος καὶ στοιχεῖα ἀλλότρια πρὸς τὰς ἰδίας ἡμῶν προλήψεις καὶ ἔξεις. Αἱ ἐφημερίδες ἡμῶν ἀνύψωσαν μέχρι οὐρανῶν τὴν ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις συμπεριφορὰν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἡμῶν ἀρχῶν, ὡσεὶ εἶχον ἄρει αὐταὶ μέγα τρόπαιον. Ἄλλ' ὡς τὰ πάντα, ἦτο καὶ τοῦτο μίκα φαντασμοχορία, ἐν ψεῦδος, ὅπερ ἐξηπάτησε μὲν τινὰς Φράγγους, δὲν ἠδύνατο ὁμως νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ τοὺς ἀρχαίους ἐχθροὺς ἡμῶν Ὀθωμανοὺς. Πράγματι ἡ περιάλητος συμπεριφορὰ τῶν ἀρχῶν μας πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δὲν τοὺς ἐκακομεταχειρίσθημεν ἅμα εἰσελθόντες εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας. Πλὴν ἐρωτήσατε τοὺς γινώσκοντας τὰ πράγματα ἐν τῇ πρῆγματικότητι των, ἵνα μάθῃτε πῶς ἐννοοῦσιν ἤδη αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ ἡμῶν ἀρχαὶ νὰ ἐφαρμόσωσιν ἐκεῖ τὴν ἑλληνικὴν ἰσότητα, ἐξευτελίζουσιν τοὺς μπέηδες εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν ἀπέναντι τῶν πρώην ὑπηκόων των.

Ἄλλὰ πρὶν ἢ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ὑπῆρξεν εἰς τὰς ὑποσχέσεις του εἰλικρινὴς ὁ κ. Κουμουνοδοῦρος, ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὑπῆρξε πάντως, ὡς καὶ ἄλλοτε, λίαν ἐπιπόλαιος, ὑποσχεθεὶς εἰς τοὺς μπέηδες, ὅτι αὐτοὶ καὶ οἱ

υἱοὶ των δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Τοῦτο ἐπὶ τρία ἔτη εἶναι δικαίωμα τῶν Μωαμεθανῶν, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων θὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς ὀθωμανικῆς ἐθνότητος. Ἄλλ' ἂν θελήσωσι νὰ μείνωσι καὶ νὰ ἐκλέξωσι τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, τότε ἀποικία ἐγγύσιν εἶναι δι' αὐτοὺς ἡ ὑπόσχεσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἢ ἔστω καὶ νόμος τις τῆς Βουλῆς δυνάμενος νὰ καταργηθῇ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν; Ἐὰν πράγματι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἦτο ἀρκούντως ἐπιτηδεῖα καὶ ἀρκούντως φιλόσοφος, ὥστε νὰ δοκιμάσῃ νὰ προσοικειωθῇ τὸ ὀθωμανικὸν στοιχεῖον χάριν μελλόντων σκοπῶν, ὄφειλεν ἐγκαίρως δι' ἀδείας τῆς Βουλῆς καὶ διὰ διεθνoῦς συμβάσεως, ὑπαρχούσης ὑπὸ τὴν ἐγγύσιν ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, ν' ἀπαλλάξῃ πάσης στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως ἐπὶ τινὰς γενεὰς τοὺς εὐρισκομένους ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις Μουσουλμάνους, νὰ κλονίσῃ κατ' ἰδιαιτέρον τρόπον τὴν πρᾶστασιν αὐτῶν ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων, νὰ διατυπώσῃ εἰδικὸν δι' αὐτοὺς ἐκλογικὸν νόμον, ὅπως ἔχωσι τοὺς ἰδίους αὐτῶν ἀντιπροσώπους, καὶ ἐν γένει ὄφειλε διὰ πράξεως διεθνoῦς καὶ ἀμετακλήτου νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς ἄνευ βλάβης ἄλλων τὴν ἐξαιρετικὴν ἐκείνην θέσιν, εἰς ἣν ἀνκνίρητον ἔχουσι δικαίωμα ἐκ τοῦ ἀρχαίου κατακτητικοῦ αὐτῶν ἀξιώματος, ὅπερ δὲν κατελύθη διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων, ἀλλὰ δι' ἀποφάσεως εὐρωπαϊκῆς, ἥς οἱ Μωαμεθανοὶ τοῦλάχιστον δύνανται ν' ἀμφισβητήσωσι τὸ ἠθικὸν κύρος.

Κατὰ τὴν ἐνωσιν τῆς Ἑβτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐξεδηλώθη τὸ πρῶτον τὸ περιωρισμένον τοῦτο τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος πνεῦμα διὰ τῆς πολυβρυλήτου ἀφομοιώσεως, ἥτις πράγματι ἦτο ἀφομοίωσις πρὸς τὴν κακοδιοίκησιν, τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν χρεωκοπίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους. Ἦδη τὸ αὐτὸ ἐξεδηλώθη πνεῦμα, ἵνα καταδειχθῇ μίαν φοράν περισσότερον εἰς τοὺς ἀνατολίτας, πόσον στενὴ καὶ ἀποκλειστικὴ εἶναι εἰς τὰς ἰδέας τῆς περι

έξωτερικῆς πολιτικῆς ἢ ἐθνότης ἢ ἀξιοῦσα νὰ δεσπόσῃ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἄλλ' ἴνα μὴ νομίζωσιν ἡμᾶς ὑπὲρ τὸ δέον ἀφελεῖς, σπεύδομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὑπ' οὐδεμιᾶς πολιτικῆς θεωρίας θεωροῦμεν κατεχόμενον τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐπεισοδίῳ, ἀλλ' ἀπλῶς ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ν' ἀπατήσῃ τοὺς Ὀθωμανοὺς, νὰ τοὺς πικίξῃ δηλαδὴ, χάριν κοινοβουλευτικῆς ψηφοθηρίας. Ἄλλ' ἔπρεπεν ὁ Μεσσήνιος νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι αἱ κεναὶ λέξεις, αἱ ἀνατολικαὶ πονηρίαι καὶ αἱ τετριμμένα εὐστροφίαι δὲν ἐπιτυγχάνουσι παρὰ τοῖς Τούρκοις τόσον εὐχερῶς. Τὰς ἐπιτειδειότητας αὐτὰς ἄς τὰς κρατῶμεν διὰ τοὺς Εὐρωπαίους, οἵτινες, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, κλασικὴν πάσχουσιν ἀμβλυωπικὴν προκειμένου περὶ ἀνατολικῶν προσώπων καὶ πραγμάτων.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ. Ἐπειδὴ τὰ ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ ἐπ' ἐσχάτων δημοσιευθέντα τεκμήρια τῆς ἀμαθείας καθηγητῶν τινῶν ἐχρησίμευσαν αὐτοῖς ὡς σύστασις παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ὑπουργῷ, προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες ὅμοια προσόντα νὰ καταστήσωσιν αὐτὰ γνωστὰ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα, ὅπως δυνηθῶσιν οὕτω καὶ αὐτοὶ νὰ προκχθῶσιν.

Τὰ Κράτη τελειοποιοῦνται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν ὀργανισμόν των. Αἱ νέαι ἐπὶ πρῆξι γίνονται ἤδη ἀφορμὴ ἐπιζήλων τοιούτων βελτιώσεων, ἐν οἷς ἀναγράφομεν τὸν τίτλον τοῦ **ραπισθέντος**, ὃν ἐπισήμως ἔλαβεν ἀπὸ τῆς 29 Ἰουλίου ὁ **ραπισθεὶς** πάρεδρος Ἰωάννης Ζαβογιάννης. Πολλοὶ ὁμολογουμένως τῶν ἐλευθέρων ἐλλήνων **ΠΟΛΙΤΩΝ** δύνανται νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ τίτλου τούτου δι' ἀναφορῶν συνοδευομένων δι' ἀποδείξεων τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Παρακαλεῖται εὐσεβάτως ὁ κύριος ὑπουργὸς τῆς Πικτείας νὰ πληροφορηθῇ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας πόσους μαθητὰς ἔχουσιν οἱ κκ. καθηγηταὶ οἱ διδάσκοντες ἐν τοῖς γυμνασίοις τὰς νεωτέραις γλώσσαις γερμανικὴν, ἀγγλικὴν καὶ ἰταλικὴν. Δὲν εἶναι δίκαιον οὔτε φιλόνηρον, ἕνεκα 150 ἢ διακοσίων δραχμῶν, τὰς ὁποίας κατὰ μῆνα ἐκ τῶν κληροδοτημάτων λαμβάνουσιν οἱ ῥηθέντες καθηγηταί, νὰ ξεθεώ-

ρωταὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς ἐργασίας. Ἄς διορισθῶσι τοῦλάχιστον καὶ βοηθοὶ αὐτῶν, ἵνα τοὺς ἀνγκουφίζωσιν.

Εἰσέτι δὲν ἀνετινάχθη διὰ δυνάμιτιδος ἢ πρὸ τοῦ λιμμένος Πειραιῶς ὕψηλος περὶ ἧς τόσος ἀπὸ μηνὸς γίνεται λόγος. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ περὶ τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ γεγονότος θὰ κάμῃ λόγον ἡ **Ἐφημερὶς τῆς Νεολαίας** καὶ θὰ συγχαρῇ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Νευτικῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῇ ἀνακαμάρῳ ἀνατινάξει τῆς ὑφάλου.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες πάντοτε εἴμεθα τῶν ἄκρων καὶ δι' αὐτὸ δὲν ὀρθοδοῦμεν. Ὑπῆρχεν, ὡς μᾶς εἶπον, τάγμα, τὸ 13, τὸ ὁποῖον εἶχε λόχον 856 ἀνδρῶν. Τώρα ἠξέυρετε πόσους ἔχει αὐτὸς ὁ λόχος; 9 ἀνδρας. Τὸ δὲ 3ον μηχανικόν, καθὸ μεῖνεν ἐν Ἀθήναις, εἶχε 1600 ἀνδρας καὶ σήμερον ἔχει 77!

Ἄκρον ἄκρον. Νὰ φουρρίζεσαι διότι δὲν ὑπάρχει θέατρον νὰ περνᾷς τὴν βραδεία σου, καὶ νὰ προκηρῦσσεται ἡ ἔκδοσις τώρα... **Θεατρικῆς Ἐφημερίδος!!**

Ἀναγνώσαντες εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι συνιστάται παρομοίῳ παρὰ τὰ Πιπτήσια, ἐσκέφθημεν ὅτι ἡ ἐπιχείρησις θὰ στηρίζεται εἰς τὸν τύπον, ὃν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἔχωμεν καὶ τὸ ἐρχόμενον θέρος, ἀφοῦ δυστυχῶς οὐδὲν σπουδαῖον μέτρον ἐλήφθη παρὰ τῶν Ἀρχῶν μὲς εἰς πρόληψιν τοῦ κκκοῦ.

Τὰ **ζυθοπωλεῖα παρθεναγωγεία** ὑπερεπλεόνασαν. Ἐν τούτων ἐν τῇ κεντρικωτέρῃ τῶν Ἀθηνῶν θέσει φέρεται ἐπιγραφὴν «Ζυθοπωλεῖον ἢ Νεολαία». Ἄν ἦτο ἐντυπος, θὰ ἐλέγομεν ὅτι ἦτο τυπογραφικὸν λάθος, ἀντὶ τοῦ «Ζυθοπωλεῖον ἢ νεολέτειρα.»

